आत्माभवान् आत्मनोनप्रीयतेनतुष्यति तत्किंपरतोवास्वतोवाअलब्धकामंत्वांलक्षये ॥ २१ ॥ विदुषासर्वज्ञेनापि ॥ २२ ॥ अलब्धकामत्वं कथयन् पुत्रंयाचतेभगवन्निति चतुर्भिः २३ ॥ २४ ॥ अप्रजमपुत्रम् क्षुत्तृड्भ्यामन्नपानकाममपरेस्रक्चंदनादयोयथानसुखयंति ॥ २५ ॥

आत्मनःप्रीयतेनात्मापरतःस्वतएववा ॥ लक्षयेलब्धकामंत्वांचिंतयाशबलंमुखम् ॥ २१ ॥ एवंविकल्पितो राजन्विदुषामुनिनापिसः॥ प्रश्रयावनतोऽभ्याहप्रजाकामस्ततोमुनिम् ॥ २२ ॥ चित्रकेतुरुवाच भगवन्किंनविदितंतपोज्ञानसमाधिभिः ॥ योगिनांध्वस्तपापानांबहिरंतःशरीरिषु ॥ २३ ॥ अथापिपृच्छतोब्रूयांब्रह्मन्नात्मनिचिंतितम् ॥ भवतोविदुषश्चापिचोदितस्त्वदनुज्ञया ॥ २४ ॥ लोकपालैरपिप्रार्थ्याःसाम्राज्यैश्वर्यसंपदः ॥ ननंदयंत्यप्रजंमांक्षुत्तृट्कामिवापरे ॥ २५ ॥ ततःपाहिमहाभागपूर्वैःसहगतंतमः ॥ यथातरेमदुस्तारंप्रजयातद्विधेहिनः ॥ २६ ॥ श्रीशुकउवाच इत्यर्थितःसभगवान्कृपालुर्ब्रह्मणःसुतः ॥ श्रपयित्वाचरुंत्वाष्ट्रंत्वष्टारमयजद्विभुः ॥ २७ ॥ ज्येष्ठाश्रेष्ठाचयाराज्ञोमहिषीणांचभारत ॥ नाम्नाकृतद्युतिस्तस्यैयज्ञोच्छिष्टमदाद्द्विजः ॥ २८ ॥ अथाहनृपतिंराजन्भवितैकस्तवात्मजः ॥ हर्षशोकप्रदस्तुभ्यमितिब्रह्मसुतोययौ ॥ २९ ॥ सापितत्प्राशनादेवचित्रकेतोरधारयत् ॥ गर्भंकृतद्युतिर्देवीकृत्तिकाऽग्नेरिवात्मजम् ॥ ३० ॥ तस्याअनुदिनंगर्भःशुक्लपक्षइवोडुपः ॥ ववृधेशूरसेनेशतेजसाशनकैर्नृप ॥ ३१ ॥ अथकालउपावृत्तेकुमारःसमजायत ॥ जनयन्शूरसेनानांशृण्वतांपरमांमुदम् ॥ ३२ ॥ हृष्टोराजाकुमारस्यस्नातःशुचिरलंकृतः ॥ वाचयित्वाशिषोविप्रैःकारयामासजातकम् ॥ ३३ ॥ तेभ्योहिरण्यंरजतंवासांस्याभरणानिच ॥ ग्रामान्हयान्गजान्प्रादाद्धेनूनामर्बुदानिषट् ॥ ३४ ॥

पूर्वैः पित्रादिभिः सहगतंप्राप्तं तमोनरकंप्रजयायथातरेमतत्तथाविधेहि ॥ २६ ॥ २७ ॥ यज्ञोच्छिष्टंयज्ञशेषम् ॥ २८ ॥ जन्मनाहर्षम् मरणेनचशोकंप्रददातीतितथा इत्येवमुक्त्वाययौ ॥ २९ ॥ ३० ॥ शूरसेनानामीशस्यतेजसावीर्येण योगर्भःसववृधे ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ जातकंजातकर्म ॥ ३३ ॥ अर्बुदंदशकोटयः वेदेतुकोटिरेवार्बुदम् नियुतंचप्रयुतंचार्बुदंचेतिप्रयुतानंतरंनिर्देशात् ॥ ३४ ॥